

DAVETİM VE KARŞI ÇIKANLAR

Müellif:
Muhammed Bin Abdilvehhab
(Rahimehullah)

Mütercim:
Ebu Muhamed Selefı

MUVAHHİD YAYINLARI

DAVETİM VE KARŞI ÇIKANLAR

Müellif:

Şeyh'ul İslam Muhammed ibni Abd'il Vehhab

(Rahimehullah)

Mütercim:

Ebu Muhammed Selefı

MUVAHHİD YAYINLARI

www.almuwahhid.com

Şeyhu'l İslam Muhammed ibni Abd'il Vehhab (Rahimehullah), kendisini ve tevhide davetini şu şekilde izah etmektedir:

أُخبركم أني - والله الحمد - عقيدتي وديني الذي أدين الله به : مذهب أهل السنة والجماعة الذي عليه أئمة المسلمين ، مثل الأئمة الأربعة و أتباعهم إلى يوم القيامة ؛ لكني بينت للناس إخلاص الدين لله ، ونهيتهم عن دعوة الأنبياء والأموات من الصالحين وغيرهم ، وعن إشراكهم في ما يعبد الله به من الذبح والنذروالتوكل والسجود وغير ذلك مما هو حق الله الذي لا يشركه فيه ملك مقرب ولا نبي مرسل ، وهو الذي دعت إليه الرسل من أولهم إلى آخرهم ، وهو الذي عليه أهل السنة والجماعة.

“Size -Hamd Allah’adır- derim ki; benim -kendisiyle Allah’a ibadet ettiğim- akidem (inancım) ve dinim, Ehli Sünnet ve’l Cema'atin yoludur ki bu yol Dört (Mezheb) İmam’ının ve Kıyamet Günü’ne kadar onlara tabi olanlar gibi müslümanların imamlarının yoludur. Lakin ben insanlara, dini Allah’a has kılmalarını bildiriyorum. Onları, nebilere (peygamberlere) ve salihlerin ölülerine ve başkalarına dua da bulunmak (sığınıp-yardıma çağırma)tan (nehy ediyor ve ayrıca); yalnızca Allah’a yapılması gereken ibadetlerden adak (ve kurban) adamak, yemin etmek, tevekkül etmek, secde etmek ve bundan başka yalnızca Allah’ın hakkı olan ve de ne mukarreb (Allah’a yakın kılınan) bir melek ne de gönderilmiş bir Nebi’nin Allah’a ortak kılınmaması gereken ibadetlerde Allah’a şirk koştuktan, nehy ediyorum. Bu ilkinden sonuncusuna bütün rasullerin ortak davetidir ve bu Ehli Sünnet ve’l Cema'atin yoludur.”¹

¹ ed-Durer'us Seniyye, 1/64-65

Şeyh'ul İslam Muhammed ibni Abd'il Vehhab (*Rahimehullah*), **davetine karşı çıkanlar için ise şunları söylemektedir:**

وَأنا صاحب منصب في قريتي ، مسموع الكلمة ، فأنكر هذا بعض الرؤساء لكونه خالف عادة نشؤوا عليها . وأيضا ألزمت من تحت يدي بإقام الصلاة وإيتاء الزكاة وغير ذلك من فرائض الله ، ونهيتهم عن الربا وشرب المسكر ، وأنواع من المنكرات ، فلم يمكن الرؤساء القدح في هذا وعيبه لكونه مستحسنا عند العوام ، فجعلوا قدحهم وعداوتهم في ما أمر به من التوحيد ، وما نهيتهم عنه من الشرك ، ولبَّسوا على العوام أن هذا خلاف ما عليه الناس ، وكبرت الفتنة جدا" ...

"Beldemde yüksek makam sahibiyim ve insanlar sözümlü dinler. (Davetimin ulaştığı) bazı liderler ise bunu reddetmektedir çünkü bu onların yetiştikleri kültürlerine aykırıdır. Yine, benim idarem altında olanları namazı kılmak, zekatı vermek ve diğer İslami yükümlülükleri yerine getirmekle yükümlü kılıp, riba (faiz) ile iş yapmaktan, muskiratı (sarhoş edici şeyleri) içmekten ve diğer munkeratı (haram kılınmış şeyleri) yapmaktan da nehy ettim. (Davetime icabet etmeyip reddeden) liderler, bu konuda eleştiri öne sürememekte, bu hususta bir hata bulamamaktadır zira bunlar halkın çoğunluğu tarafından kabul görmüş şeylerdir; dolayısıyla eleştirilerini ve nefretlerini, benim tevhidi emretmeme (ve davetime), şirki nehy etmeme yönelttiler ve 'bunlar; insanların (herkesin) yaptığı şeylerdir' diyerek avamın (halkın) kafasını karıştırdılar ve böylelikle büyük bir fitneye yol açtılar..."²

² ed-Durer'us Seniyye, 1/79-80